

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی زیارت قبول: نظر به مباحث معرفت نفس و معاد، برداشتهایی از صحبت های شما داشته ام که نمی دانم درست است یا نه: ۱. نفس هنگام حلول در جسم در دوران جنینی در پایین ترین مرتبه تجرد است و در طول زندگی دنیایی استفاده اش از تن به عنوان ابزار بیشتر می شود حال اگر این وابستگی شدید به تن و پراکندگی را کم نکند و در تهذیب نفس نکوشد در همان مرتبه پایین تجرد باقی می ماند. ۲. قوه بینایی، شنوایی و گویایی مربوط به نفس است و چون در ابتدا درجه تجرد نفس پایین است برای ارتباط با عالم ماده می بایست از ابزارهای چشم، گوش و زبان استفاده کند. حال اگر فرد در تهذیب نفس بکوشد و درجه تجرد خود را شدید نماید می تواند بدون چشم عالم ماده را ببیند، صداها را بدون گوش بشنود و بدون زبان صوت ایجاد نماید. مثلا اگر یک فرد نابینا در تجرد نفس خویش بکوشد می تواند عالم ماده را ببیند. ۳. کسانی که در تزکیه نفس کوشش نموده اند حجابی برای آنان نیست و می توانند عالم برزخ را ببینند این افراد بعد از مرگ نیز حجابی برایشان نیست و می توانند عالم ماده ببینند و نیازی به ابزار مادی (چشم) برای دیدن عالم ماده ندارند ولی کسانی که ضعف نفس دارند پس از مرگ در عالم برزخ نمی توانند با عالم ماده ارتباط برقرار نمایند چون ابزارها را از دست داده اند و فقط در زمان های خاص که گفته شده پنج شنبه و جمعه می باشد حجاب را برمی دارند و آنها می توانند بطور محدود (صرفا بینایی و شنوایی) با عالم ماده ارتباط برقرار نمایند. (گویایی اجازه داده نمی شود) با تشکر از راهنمایی که می فرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده برداشتهای خوبی از معرفت نفس داشتهاید. موفق باشید